

[Boligministeren]

et konjunkturopsving kommer ud af kontrol, jf. erfaringerne fra 1985-86. Når mere gunstige forbrugsforventninger om rentefald giver os større friværdier, kan effekten af lempelserne meget hurtigt forstærkes.

Hvilke konsekvenser vil liberaliseringen så få? En liberalisering af realkreditloven vil givetvis indebære stigende aktivitet, ikke mindst hvad angår forbedringsarbejder i det eksisterende byggeri. Forslaget vil derfor bidrage til at stimulere beskæftigelsen og dermed reducere arbejdsløsheden. En liberalisering af realkreditloven vil bidrage til en øget konkurrence mellem realkreditinstitutterne og andre dele af den finansielle sektor, dvs. føre til billigere lån for forbrugerne, og endelig vil en liberalisering styrke den danske realkredit i forhold til EF.

Inden jeg går videre, vil jeg lige hæfte mig ved et af de kritikpunkter, som fru Kirsten Jacobsen nævnte, nemlig at disse lån ikke vil give nogen konkurrence. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at den effektive rente på et 20-årigt serielån i et realkreditinstitut med de gældende kurser ligger et sted mellem 10,2 pct. og 10,3 pct. Renten på et boliglån med sikkerhed i 80-100 pct. af ejendommens værdi varierer mellem 12,55 pct. og helt op til 17,55 pct. Hvis man kan fæste lid til, og det tror jeg man kan, den undersøgelse, som bladet Penge og Privatøkonomi omtaler i sin seneste udgave fra februar 1992, viser den altså, at der er en række boliglån her i landet, som er ganske dyre, men som nu får et modspil.

Må jeg sige til spørgsmålet om ægtefællehandel, at mange ombygningsarbejder vil kunne foretages, uden at boligejerne kommer til at sidde dyrere i det, og at mange, som er kommet i klemme økonomisk, vil kunne hjælpes med adgangen til at ombytte lån, således at en række grunde til at foretage ægtefællehandler med de omkostninger, der er forbundet med det, derfor falder bort. Jeg siger ikke, at vi hermed totalt afskaffer ægtefællehandler – jeg ved ikke, hvorfor det overhovedet skal være så odøst, men lad det nu ligge – der vil fortsat være nogle, som vil være optaget af den mulighed, men vi begrænser behovet for ægtefællehandler ganske meget med dette forslag, for man skal være opmærksom på, at ud over alle de følelsesmæssige og andre ting, som spiller ind i en ægtefællehandel, er der altså også en

række omkostninger, som skal regnes med, inden man foretager den sammenligning, som mange vil gøre. Jeg mener altså, at der bliver tale om en nedsættelse af behovet for ægtefællehandler, som jeg synes er væsentlig.

Jeg vil gerne understrege, at vi i spørgsmålet om det stigende privatforbrug har en række forskelligartede udsagn, og at det er forbundet med stor usikkerhed at skønne over konsekvenserne af det, vi her taler om. Jeg har f.eks. noteret, at institutterne har vidt forskellige skøn. Nogle taler om 40 mia. kr., andre taler om væsentlig mindre tal, og det er klart, at vi er på et område, hvor det ikke er gørligt at foretage et helt præcist skøn.

Til spørgsmålet om adgangen til at fusionere eller omdanne aktieselskaberne, som også en række har spurgt om, skal jeg svare, at adgangen til at fusionere to omdannede realkreditaktieselskaber ikke indebærer, at et realkreditinstitut vil kunne fusionere med et selskab, der ikke er et realkreditinstitut, dersom det mister sin bestemmende indflydelse. Der er med andre ord ikke med dette lovforslag åbnet for fusioner af den karakter, som har været nævnt.

Jeg vil gerne give tilsagn om, at vi også til en række af de spørgsmål, som eksempelvis hr. Jørn Pedersen har stillet, under udvalgsbehandlingen sikrer så fyldestgørende oplysninger, der overhovedet er mulighed for.

Endelig vil jeg afslutningsvis sige, at der i dette forslag er lagt op til, at vi gennemfører en række ordninger, som har betydning for beskæftigelsen, lempelser, som betyder, at mange kan gennemføre ombygningsarbejder uden at komme til at sidde dyrere i det. Mange, som er i klemme, vil kunne hjælpes uden at skulle indgå ægtefællehandler, konkurrencen om lån i pengeinstitutter vil blive væsentlig skærpet, og derudover styrker vi realkreditens vilkår i forhold til EF.

Fru Kirsten Jacobsen har peget på, at forslaget er bureaukratisk. Jeg vil absolut ikke være afvisende, hvis vi med det samme mål og samme indhold kan opnå en forenkling. Det ville dog være en mærkelig indstilling, hvis jeg gav udtryk for det, så lad os endelig se på det.

Men lad mig igen understrege, at dette forslag, sådan som jeg vurderer den debat, vi har haft i dag, tilsyneladende er et forslag, som er placeret rimeligt i det politiske billede med mulighed for at kunne blive vedtaget, naturlig-